

Fakulta výtvarných umění Vysokého učení technického v Brně

akademický rok 2013/2014

**Vysokoškolská kvalifikační práce (ateliérová práce)
posudek vedoucího**

Jméno a příjmení studenta: Bc. Martin Pulicar

Název práce: *Mapa Brna (Hic sunt leones)*

Posudek:

Martin Pulicar se ve své diplomové práci *Hic sunt leones* stal v jedné osobě grafickým designérem, editorem, fotografem a především znovuobjevitelem a průzkumníkem *nepřístupných* oblastí Brna. Výstupem jeho dlouhodobého zajmu objevovat města z druhého konce je kniha – alternativní průvodce, který neotřelým subjektivním způsobem dokumentuje 10 lokalit Brna. Tyto lokality rozděluje a piktogramy rozlišuje na 3 typy – nadzemí, ruiny, podzemí.

Název *Hic sunt leones*, který se váže k označení z historických map, jenž zaplňovalo tehdy prázdné neprobádané oblasti, je částečně zavádějící. Především proto, že tímto názvem Martin označuje místa, která vytvořil člověk. Jsou tedy pozůstatkem lidské aktivity, ale vzešly v zapomnění, zchátraly a až poté se staly *nepřístupnými*... i přesto o nich stále existují podložené záznamy, jsou tedy zmapovány.

Důležité je také zmínit Martinovy autorské texty, kterými doprovází a popisuje jednotlivé lokality. Přibližují atmosféru míst a díky otevřeným koncům vybízí k prozkoumání. Jedná se o kompilát vlastních zážitků, které se mísí s městskými mýty a také s historickými fakty, u nichž bohužel nejsou uvedeny zdroje informací. Využitím češtiny obecné místo spisovné se zřejmě snaží vymanit *mainstreamu*, někdy to bohužel čtivost spíše znepríjemňuje. Přesto texty nepostrádají humor, vtipně pracují s přirovnáním a personifikací.

Papírový průvodce logicky pracuje s vizuálním prvkem mapy. Záměrně ale aplikuje mapu slepou, vytrženou z kontextu města jako celku. Tento moment znesnadňuje výrazným způsobem možnost orientace v mapě a nutí čtenáře k dalším aktivitám navíc, popírá tak klasický význam zvoleného média.

Z grafického hlediska se jedná o dynamickou tiskovinu. Autorské a historické fotografie, piktogramy a slepé mapy se střídají s textem. Už samotná obálka nabízí dva pohledové uhly – červená a černá. Užití výstražné červené barvy zřejmě odkazuje k zákazovým cedulím, které Martin při svém objevování často potkával.

Vydvihla bych typografický výběr soudobých písem. V titulcích Martin použil autorské písmo Schweinebauch od mladého českého typografa Jana Čumlivského, jako textové písmo je aplikován Haptik od švýcarské písmolijny GrilliType. Tento grotesk je zajímavý svými monolineárními verzálkami a číslicemi, které jsou konstruovány striktně geometricky, jsou optimalizovány tak, aby je bylo možné přečíst i se zavázanýma očima pouhým dotykem. Díky vysoké střední výšce písma je text dobře čitelný. Příjemnou ergonomii čtení částečně narušuje zadní klopa, která obepíná celý knižní blok. Přesto, že se z komplexního hlediska jedná o zdařilé grafické řešení, očekávala jsem větší nápaditost a odvahu v řešení layoutu knihy.

Martin blíže nedefinuje, jakým způsobem bude publikace distribuována, jedná se o důležitý parametr, který zásadně ovlivňuje samotnou funkčnost knihy. Momentálně není zcela jasné, zda se bude jednat o prodejní artikl nebo kniha bude šířena jiným způsobem (skrytím na jednotlivých lokacích). Projekt je sice příjemný, ale někdy z teoretického hlediska působí ploše, mohlo proběhnout hlubší zmapování a nastudování tématu.

Z hlediska urban exploringu, hodnotím tento projekt v rámci českého prostředí jako ojedinělý a přínosný, ambici v projektu dále pokračovat oceňuji.

Návrh hodnocení: B

Vypracoval(a): Mgr. art. Žaneta Drgová

Datum: 9. května 2014

Podpis:

